



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA 16 din data de 22.01.2025

Dosar nr. 880/2022

Petiția nr. 8675/28.11.2022

Petentă:

Parte reclamată: UAT Popricani prin primar

Consiliul Local al UAT Popricani

Obiect: Petenta reclamă conținutul discriminatoriu al HCL 20 din 27.02.2018, în speță tratamentul diferențiat/discriminatoriu dintre proprietarii de imobile rezidenți sau domiciliați pe raza UAT și proprietarii de imobile care nu au domiciliul sau reședința pe raza UAT ce sunt obligați la plata taxei speciale de salubritate instituită prin Regulamentul/Anexă al HCL.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

2. Unitatea Administrativ Teritorială a comunei Popricani, cu sediul în str. 1 Decembrie 1918 nr. 82, jud. Iași.

3. Consiliul Local al UAT Popricani, cu sediul în str. 1 Decembrie 1918 nr. 82, jud. Iași.

II. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 8675/19.12.2022 a fost citată petenta, iar prin adresa înregistrată sub nr. 9169/19.12.2022 au fost citate părțile reclamate, pentru termenul stabilit de Consiliu în data de 12.01.2023. Prin citație, s-a solicitat părților reclamate să se conformeze dispozițiilor art. 20 alin(6) OG 137/2000 și în consecință să formuleze și să depună un punct de vedere în temeiul principiului inversării sarcinii probei.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. La termenul stabilit pentru ședința de audieri, părțile au fost absente.

III. Susținerea părților

Susținerea petentei

8. Prin petiția înregistrată sub nr. 8675/28.11.2022 petenta reclamă conținutul discriminatoriu al actului administrativ Hotărârea Consiliului Local 20/27.02.2018, în concret tratamentul aplicat diferențiat / discriminatoriu între proprietarii de imobile rezidenți / domiciliați în comuna Popricani și proprietarii de imobile care nu au domiciliul / reședința în localitatea comuna Popricani.

9. Se arată că Regulamentul de instituire și administrare a taxei speciale de salubritate parte integrantă din Hotărârea 20/27.02.2018, stabilește că, taxa de salubritate se plătește de către beneficiarii serviciului public, persoanele fizice care dețin în proprietate imobile pe raza unității administrativ-teritoriale (...) indiferent dacă au sau nu reședința sau domiciliul în comuna Popricani, Jud. Iași.

10. Petenta detaliază la art. 4 cu privire la "Facilități privind plata taxei speciale de salubritate" unde este arătată posibilitatea Consiliului Local de a acorda scutiri sau reduceri de la plata taxei speciale de salubritate cetățenilor care lipsesc cel puțin 90 de zile consecutive dintr-un an calendaristic și probează acest fapt cu documente justificative (contract de muncă în străinătate sau alte documente justificative însoțite de declarație pe proprie răspundere).

11. Petenta arată că pentru plata unei taxe speciale de salubritate, la art. 2 din Regulament, se stabilește că toți proprietarii de imobile cu sau fără domiciliul/reședința în localitatea Popricani trebuie să plătească o taxă specială de salubritate, că prin acest document normativ se stabilește aparent, un criteriu neutru - cel al deținerii unui imobil în proprietate în localitatea Popricani-, dar prin stabilirea în art. 4 din Regulament a modului în care se acordă facilitățile de scutire de la plata taxei speciale de salubritate (doar cetățenilor care lipsesc mai mult de 90 de zile, adică, cetățenilor care au domiciliul/reședința obișnuită în localitatea Popricani), se exclud de la facilitățile acestei scutiri/ reduceri o parte a proprietarilor care în mod obișnuit, au domiciliul/reședința în alte localități. Per a contrario, proprietarii care au o proprietate în localitatea Popricani, dar reședința/domiciliul în altă localitate vor plăti această taxă specială de salubritate, chiar dacă nu beneficiază de acest serviciu, afirmă petenta.

12. În opinia acesteia, prin acest act normativ se stabilește un tratament injust, defavorizat pentru un grup de persoane (proprietari de imobile cu domiciliul/reședința obișnuită în alte localități) față de un alt grup de persoane (proprietari de imobile care au reședința / domiciliul obișnuit în localitatea Popricani), grupuri care sunt în situații egale, ambele fiind proprietari de imobile în localitatea Popricani, fără ca aceste prevederi să aibă o justificare obiectivă a unui scop legitim.

13. Prin adoptarea acestui tratament discriminatoriu, UAT Popricani a încălcat proprietarilor nerezidenți o serie de drepturi precum: dreptul la egalitatea de tratament în fața legii și a autorităților publice, dreptul la proprietate -prin plata unor servicii de care nu beneficiază, proprietatea acestora „sărăcește”, se micșorează- în timp ce cel care încasează aceste sume de bani(fără a furniza un serviciu) se ”îmbogățește”.

14. De altfel, precizează în continuare petenta că prevederile art.484 alin 3 Cod Fiscal stabilesc la alin.(3), că :”Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes

local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

15. Petenta arată faptul că, în corespondența purtată cu UAT Popricani, a solicitat să i se comunice care ar fi documentele justificative pe care un proprietar(nerezident), ar trebui să le depună pentru a fi scutit de plata taxei speciale de salubritate, însă solicitarea sa rămasă fără răspuns.

Sușinerile părții reclamate

16. Părțile reclamate, legal citate, nu au depus niciun punct de vedere prin intermediul cărora să formuleze apărările, și nici nu au inversat sarcina probei.

IV. Cadrul legal aplicabil

Constituția României

Art. 1 - Statul roman

„(3) România este stat de drept, democratic și social în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 16 – Egalitatea în drepturi

” (1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.”

O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată

Art. 2

„(1) În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 14 Interzicerea discriminării

"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."

V. Motivele de fapt și de drept

17. În fapt, Colegiul director reține că petenta reclamă conținutul discriminatoriu al HCL 20 din 27.02.2018, astfel Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra posibilei discriminări produsă ca urmare a aplicării tratamentului diferențiat asupra proprietarilor de imobile rezidenți sau domiciliați pe raza UAT și proprietarii de imobile care nu au domiciliul sau reședința pe raza UAT, ce sunt obligați la plata taxei speciale de salubritate instituită prin Regulamentul/Anexă al HCL.

18. În opinia petentei, prin impunerea plății taxei speciale de salubritate pentru toate persoanele fizice ce dețin în proprietate imobile pe teritoriul unității administrativ teritoriale, partea reclamată adoptă un tratament injust față de persoanele nerezidente, în comparație cu persoanele rezidente deși cele două tipuri fac parte din aceeași categorie, cea a proprietarilor de imobile.

19. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

20. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată. Conform art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *„orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice."*

21. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Astfel, Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000.

22. Prin urmare, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată, astfel față de aceste condiții Colegiul director urmează să analizeze dacă în cazul semnalat de petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare.

23. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
- tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

24. Mai mult, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Tot în acest sens, examinând situația din speță în raport cu reglementările legale, ne raportăm și la considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1/2016 din 18 ianuarie 2016, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 223 din 25 martie 2016 – că: *„în doctrina și jurisprudența românească și europeană s-a arătat că există o faptă de discriminare atunci când: o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane, aflate într-o situație similară, motivul acestui tratament constituindu-l o caracteristică concretă a persoanelor, caracteristică ce se încadrează în categoria "criteriului protejat"*.

25. Colegiul director reține că, în speță, petenta reclamă discriminarea pe criterii de apartenență la categoria proprietar rezident pentru care se impune plata taxei de speciale de salubritate în conformitate cu prevederile HCL și a Anexei Regulament de instituire și administrare a taxei speciale de salubritate.

26. Prin urmare, petenta justifică invocarea tratamentului discriminatoriu considerând că se face distincție între proprietarii de imobile rezidenți și proprietarii de imobile nerezidenți și astfel se aplică un tratament diferit beneficiarilor serviciului public obligați la achitarea taxei:

Art. 2 Taxa specială de salubritate se plătește de beneficiarii serviciului public:

(1) *Persoane fizice care dețin în proprietate imobile pe teritoriul unității administrativ teritoriale (...) indiferent dacă au sau nu domiciliul sau reședința în localitatea (...).*

(2) *Persoane juridice(...) care au sediul, punctul de lucru sau care își desfășoară(...).*

27. Astfel, Colegiul reține că partea reclamată a fundamentat instituirea și a implementat și impus plata taxei speciale de salubritate tuturor proprietarilor de imobile de pe raza UAT, *indiferent dacă au sau nu domiciliul sau reședința în localitate*, argumente ce nu pot constitui o justificare obiectivă, petentei fiindu-i refuzată acordarea unor drepturilor/facilităților de scutire cu toate că la cerere, un funcționar din cadrul Primăriei Popricani s-a deplasat la fața locului pentru a constata că nu există imobil casă de locuit pentru care s-ar fi putut institui plata respectivei taxe de salubritate .

28. Cu privire la îndeplinirea condiției de existență a discriminării referitoare la tratamentul ce trebuie să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege, raportându-se la speță Colegiul apreciază că si această condiție este îndeplinită, întrucât în cauză, petentei i-a fost încălcat dreptul la egalitatea de tratament în fața legii și a autorităților publice, și de asemenea dreptul la proprietate prin plata unor servicii de care nu beneficiază.

29. Totodată, Colegiul director se raportează la dispozițiile art. 20 alin. 6 din O.G. 137/2000R, *„persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”*.

30. Mai mult, în domeniul discriminării, sarcina probei este împărțită doar între petent și partea reclamată (*Directiva 2000/78*, art. 10; *Directiva Consiliului 2000/43/CE*: art. 8: *„Statele membre iau măsurile necesare, în conformitate cu sistemul juridic propriu, astfel încât, atunci când o persoană se consideră lezată prin nerespectarea față de ea a principiului «egalității» și prezintă, în fața unei jurisdicții sau a unei alte instanțe competente, fapte care permit prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte, să revină reclamantului sarcina de a dovedi că nu a violat principiul «egalității».*”).

31. Prin urmare, Colegiul se raportează la materialul probator depus de către părți și reține că părțile reclamante nu au depus niciun fel de probatoriu, care să vină să răstoarne prezumția de existență a tratamentului diferențiat ca răspuns la solicitarea petentei, neasumându-și astfel obligația de răsturnare a sarcinii probei, conform art. 20 alin. 6 din OG nr.137/2000, republicată, ori că tratamentul diferențiat este justificat obiectiv de un scop legitim iar metodele prin care a fost impusă taxa sunt adecvate și necesare scopului.

36. Pentru considerentele mai sus expuse, Colegiul director constată că fapta sesizată constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 10 lit. h) din O.G. 137/2000, republicată.

37. În consecință, raportat la fapta de discriminare constatată, Colegiul dispune aplicarea sancțiunii contravenționale a avertismentului conform art. 26 alin. (1) din O.G. 137/2000 republicată, coroborat cu art. 5 alin. (2) lit. a), respectiv art. 6 și 7 din O.G. nr. 2/2001 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere pericolul social minim.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi a membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele sesizate întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 10 lit. h) din O.G. 137/2000, republicată;
2. Sancționarea părții reclamate cu avertisment conform art. 5 alin. (2) lit. a), coroborat cu art. 6 și 7 din O.G. nr. 2/2001;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

BĂNICĂ Claudia Cerasela - Membru

DIACONU Adrian Nicolae - Membru

JURA Cristian - Membru

GRAMA Horia - Membru

MOȚA Maria - Membru

OLTEANU Cătălina - Membru

RAIU Cătălin - Membru

SĂVULESCU Radu - Cosmin – Membru

Data redactării: 23.06.2025

Redactată și motivată: S.N

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

